

- 1. Ludmila Kolouchová, rozená Vychodilová, se narodila v roce 1935. Zažila několik významných historických událostí první poloviny 20. století. Například osídlování pohraničí či obnovu státu po válce v rámci Svazu mládeže. Druhou světovou válku prožila jako dítě ve strachu v Jankovicích.**

Ludmila: *Moc jídla nebylo, protože jsme bydleli na vesnici, tak se spíš pomáhalo sedlákům, aby rodiče nebyli sami, bylo nás více, že jo, tak jsme museli pomáhat i my děcka, a tím jsme dostali jídlo. Dostávali jsme lístky, my jsme třeba na Vánoce dostávali listečky, že si koupíme bonbónky a maminka to dala na chleba.*

- 2. Po válce se Ludmila z Jankovic odstěhovala. Obec utrpěla tím, že tamní rodina Remešova pomáhala parašutistovi Vojtěchu Lukaščíkovi z výsadku INTRANSITIVE. Ten měl plnit sabotážní a diverzní úkoly.**

Ludmila: *To byla mladá děvčica, ta už měla kolem dvaceti, a ona, to jsme nevěděli, my jsme se dověděli až po tom od rodičů, parašutista, jak byli parašutisti, ona schovávala ve sklepě, a to nevěděli ani rodiče...*

- 3. Gestapo si pro celou rodinu Remešovu přišlo 8. ledna 1943. Jak Ludmila vzpomíná, panovala tehdy velmi krutá zima.**

Ludmila: *A pak jsme se dověděli, že oni to naňu, na nás někdo řekl, někdo to prozradil a oni ti gestapáci přijeli v takových bílých to, to z vokna, když jsme se podívali...*

Ona utekla do lesa, a místo právě, ona furt lítala potom celou noc v tom lese, ale kdyby, to každé potom říkal, kdyby tam zmrzla, protože to bylo v lednu, to bylo v zimě a byly velké sněhy, ten sníh byl dost veliký, tak by to bylo jakžtakž, že by jako třeba všecky nepopravili, ale ona se ráno vrátila dom. Ona se vrátila a ti gestapáci tam samozřejmě byli, ti Němci, tak posbírali celou rodinu, tetičky, sestřenice, všecko posbírali a odvezli je do koncentráku. Oni se, nevrátili se nikdo, jenom jedna tetička...

- 4. Po válce se Ludmila spolu s rodinou stěhovala do Mikulova na na ulici 1. května do domu po vystěhovaném německém obyvatelstvu.**

Ludmila: *No a my když jsme sem přišli tak jsme měli barák, kde jsme měli všechno. Tam byli ještě dobytek tam byl, tam bylo všechno, jenomže než tatínek přišel pro nás na nádraží jako jo, tak než jsme přišli, tak to bylo vykradený.*

- 5. V Mikulově Ludmila dokončila základní školu. Rodina potřebovala peníze, a tak šla hned ve svých 15 letech pracovat do pletárny. Následně se zapojila do budování republiky v rámci Svazu mládeže.**

Ludmila: *Ale já už jsem se přihlásila, protože nás bylo doma dost, tak jsem se přihlásila a vzali mě, tak my jsme jeli z Brna celý vlak, to bylo svazáků, a jedni jeli na Šumavu, někdy jeli tam jak já Teplice, lázně v Čechách taková dědinka Kladruba.*

- 6. V Kladrubech Ludmila pracovala na statku, kde poznala svého budoucího manžela. Pocházel z Letovic. Společně se pak vrátili do Mikulova a vychovali tři děti.**

Ludmila: *Manžel pořád, já chcu jít do Mikulova, já jsem tady měla rodiče, já chcu jít do Mikulova, protože tam se pěstuje víno a budeme mět vinohrad.*